

Polnočné poludnie

Peha

Sedím v kúte, trápim sa nad tým, prečo je svet taký hranatý.
Čoraz menej dobrý, viacej zlý. Kedy sa tá hrana zaoblí?

Polnočné poludnie, aké je to čudné, toľko ľudí bez mien
aj to vlastné neviem.
Polnočné poludnie, aké je to čudné.

Sedím v kope popadaných hviezd, nevidno ma len Boh o mne vie.
Túžim padnúť, zem ma nepustí, túžim vzlietnuť, vzduch je však h
ustý.